

РЕШЕНИЕ

№ 536

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11245** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. Д. С. [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №8121К-13418 от 31.10.23г. на Министъра на вътрешните работи, с която еднократно е удължен срок на временното преназначаване с още една година.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Визира се, че заповедта е издадена във връзка със заповед №8121К-12686 от 01.11.2011г. за временно преназначаване, обусловено от служебна необходимост. С процесната заповед е удължен срока на посочена с още една година. На първо място се прави довода, че оспорената заповед е нищожна, тъй като първоначалната такава е отменена с решение по адм.дело №10638/22г. по описа на АССГ. На следващо място се твърди, че заповедта е незаконосъобразна. В тази връзка се сочи, че заповедта е издадена на основание чл.165 от ЗМВР, видно от което норма временно преназначаване може да има или на същата, или на по-висока длъжност, ако тя е временно овакантина. В този аспект се визира, че не е ясно кога длъжността е овакантина. Допълва се също, че заповедта е издадена във връзка с докладна записка, която не е връчена на лицето. Отделно и в докладната няма мотиви. Подчертава се, че в рамките на две години има издадени три подобни заповеди като 2 от тях са отменени. С оглед изложеното се прави извода, че заповедта е и материално-незаконосъобразна и се моли за нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. П.. Претендират се разноси по списък на л.44-10лв. д.т. и определяне на адв.възнаграждение по чл.38 от ЗА.

Ответникът не се представлява и не изразява становище.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата: същата е подадена на 20.11.2023г. като оспореният акт е връчен на 06.11.2023г., поради което се прави извода, че е в срок и следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се съобрази следното: оспорената заповед е постановена на основание чл.165 от ЗМВР вр. с чл.14, ал.1 и ал.5 от Наредба №8121з-310 от 17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители като със същата се удължава еднократно, срока на временното преназначаване, с още 1 година, считано от 08.11.23г., по временно преназначаване със заповед №8121К-12686 от 01.11.2022г..

Заповедта е постановена въз основа на докладна записка от същата дата рег.№8121р22325 от 31.10.23г. на Главния секретар на МВР на л.13.

На л.26, по указания на състава е представена, заповед №8121К-12686 от 01.11.2022г. /описана в оспорения акт/, видно от която В. С. е временно преназначен за срок от една година от Началник на 02 РУ в „Звено за подпомагане на Министъра по чл.33, ал.1 от ЗМВР“.

Тази заповед е отменена с решение №725 от 08.02.2023г. по адм.дело №10638 по описа на АССГ за 2022г., влязло в сила на 06.11.2023г. /л.33-36/, след оставянето му в сила с решение №10662 от 06.11.2023г. по адм.дело №3895/23г. на ВАС. Искането за спиране изпълнението на заповедта е отхвърлено с определение №9217 от 23.11.2022г. по същото дело.

От друга страна видно от чл.14, ал.1 от Наредбата временното преназначаване на държавен служител се извършва със заповед на съответния орган по [чл. 158](#) или [чл. 159, ал. 1 ЗМВР](#) за срок до една година с възможност за еднократно удължаване на срока на временното преназначаване с още една година.

Съгласно ал.2 при временно преназначаване в случаите на служебна необходимост тя се мотивира в заповедта по ал. 1.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЕ УСТАНОВЯВА СЛЕДНОТО:

Издадената Заповед №8121К-13418 от 31.10.23г. на основание чл.14 от Наредба №8121з-310 от 17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители- вр. с чл.158 и чл.159 от ЗМВР –е постановена от надлежен орган - Министърът на вътрешните работи.

Не е спорно, че същата е в упражнение на правомощието на министъра при условията на оперативна самостоятелност, но следва да е мотивирана с обстоятелствата на служебна необходимост по §.1 т.23 от ДР на МВР. С влезлите в сила решения на АССГ и ВАС –видно от мотивите им подобна необходимост няма, поради което е отменена и заповед № №8121К-12686 от 01.11.2022г..

Доколкото обаче настоящата заповед е издадена въз основа на посочена и продължава, удължава срока на временното назначение със заповед №8121К-12686 от 01.11.2022г., която е отменена, оспорената втора заповед е незаконосъобразна, не нищожна. Това е така, защото елемент от фактическия състав по издаването ѝ е да има първа заповед за временно преназначаване- и такава, макар и невлязла в сила, с допуснато предварително изпълнение по силата на закона формално към 31.10.23г. е налице. Отмяната е от 06.11.23г.. Следователно не може да се приеме, че изначално липсва основание за издаването на оспорената заповед, за да бъде нищожна. От друга страна -продължаването на срока може да се осъществи само при наличието на

изначално временно назначаване, каквото липсва преценено към настоящия момент по реда на чл.142, ал.2 от АПК. При наличието на съдебно производство по оспорване на първата заповед за временно преназначаване, ответникът е следвало да спре производството до решаването на спора. Съответно след постановяването на решение №10662 от 06.11.2023г. по адм.дело №3895/23г. на ВАС, е можел не да продължи срока на заповед, която не съществува /отменена е вече/, а е можел да постанови нова, изначална заповед, съответно надлежно мотивирана.

Следователно –трябва да се отмени като материално незаконосъобразна оспорената заповед, тъй като към момента на постановяването ѝ на 31.10.2023г. заповед №8121К-12686 от 01.11.2022г. не е била стабилен индивидуален акт. Без оглед на това, че законът допуска предварително изпълнение, то за да може да се продължи срока трябва да е налице съответното основание. След издаването ѝ съдът съобразява отмяната на посочената заповед, като новонастъпил факт от значение за спора и ценен по чл.142, ал.2 от АПК. Останалите съображения на жалбоподателя- имало ли е или не вакантна длъжност, с оглед отмяната на първата заповед -са ирелевантни, поради което няма да се обсъждат.

С оглед изхода от спора и на основание чл.38, ал.2 пр.2-ро от ЗА във връзка с Наредба 1/2004г.-чл.8, ал.2 т.3 следва да се присъди на адв.М. И. П. от САК в размер на 750лв..
ВОДИМ ОТ ГОРНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на В. Д. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБАЗНА ЗАПОВЕД №8121К-13418 от 31.10.23г. на Министъра на вътрешните работи, с която еднократно е удължен срока на временното преназначаване, по заповед № №8121К-12686 от 01.11.2022г., с още една година.

ОСЪЖДА МВР да заплати по чл.38, ал.3 от ЗА адвокатско възнаграждение от 750лв. на адв.М. П. П. от САК, както и да заплати на В. Д. С. 10лв. разноски по делото за д.т..

Решението може да се обжалва пред ВАС, чрез съобщаването му от АССГ, с касационна жалба в 14дневен срок. Преписи на страните.

Съдия: